

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

Lovforslaget er det anført, at der netop her i Landet i de sidste 4 Aar som Beskæftigelsesforanstaltning har været etableret en Husmoderafløsning i bestemte Hjem, nemlig i Hjem med en Skatteindtægt paa 2 750 Kr. eller derunder for Københavns Vedkommende og 2 600 Kr. eller derunder for Hjem uden for København, ligesom Ordningen kun er gældende for Hjem, hvor der er Børn og hvor Moderen er syg, samt for enlige erhvervsarbejdende Kvinder, hvis Børn er syge i Hjemmet og uden Tilsyn, hvis Moderen ved sit Fravær fra Arbejdet vilde miste sin Lønindtægt og eventuelt risikere at miste sit Arbejde, endelig ogsaa i visse Tilfælde for enlige Personer. Men netop dette, at vi ca. 70 Steder i Landet har indarbejdet en Ordning med en Husmoderafløsning, er efter vor Mening Basis for nu at gaa bort fra at have en saadan Ordning som Beskæftigelsesforanstaltning og gaa over til et virkelig uddannet Korps og til en Ordning, der ikke alene tager Sigte paa disse bestemte Kategorier af Hjem, som i Øjeblikket har Adgang til Hjælp, men paa, at alle Hjem, der er i en saadan Katastrofesituation, kan faa denne Hjælp.

Naar mit Parti har forelagt dette Forslag, er det, fordi vi mener, at denne Sag nu ikke kan udskydes. Der er jo en katastrofal Mangel paa Hushjælp; det er derfor vanskeligt for Hjemmene, særlig ogsaa for Landbohjemmene, naar Husmoderen er syg eller paa anden Maade hindret i at udføre sit Arbejde, og derfor mener vi, at det netop nu er nødvendigt at gaa i Gang med at faa ændret denne Beskæftigelseslovgivning og i Stedet faa en permanent Husmoderafløsningsinstitution. Jeg kan ikke tro, det skal være saa forfærdelig vanskeligt at faa gennemført de nødvendige Regler for at føre en saadan Lovgivning ud i Praksis, naar vi ser paa de Erfaringer, vi har herhjemme, og navnlig paa de Erfaringer, vort Naboland Sverige har indhøstet.

Men det, som jeg syntes mindst om i den højtærede Ministers Udtalelser, var dette: hvorfor dette Korps egentlig skal have nogen videre Uddannelse, i gamle Dage klarede man sig med Nabokonen, hun havde ingen saadan Uddannelse, og hun gjorde det saamænd ganske godt! Jeg synes, det er udmærket, hvor Naboerne er i Stand til og villige til at hjælpe hinanden, men man kan vel ikke være blind for, at den Hjælp, der kan ydes af Nabokoner, nu til Dags er ganske utilstrækkelig; der raader stadig stor Hjælpsomhed, men de paagældende har simpelt hen

ikke Tid til at give den nødvendige Hjælp i de Hjem, hvor Husmoderen er syg. Derfor er det, man maa have et fast Korps oprettet, et Korps, som netop føler, at det her gør en Gerning af stor social Værdi, og ogsaa derfor er det nødvendigt, at det har en Uddannelse.

Det er nemlig ikke saadan, som mange Mænd tror, at det er lige meget, om Husmoderafløseren har nogen Uddannelse, for det gælder jo bare om at rubbe lidt Snavs til Side, lave lidt Vælling eller Vandgrød og stege en Frikadelle, kort sagt gøre alt det nødtørftige. Nej, dette Korps skal bestaa af virkelig kvalificerede Folk, som ogsaa kan have en god Indflydelse paa Hjemmene. Der er jo mange storartede Hjem, men derfor er der alligevel mange Hjem, som godt kan trænge til nogen Forbedring i Retning af Rationalisering og Systematisering. Den huslige Arbejder, der skal gaa ind i et saadant Hjem, skal ogsaa kunne forstaa at tilrettelægge sit Arbejde, skal have Forstaaelse af en rationel og billig Kost, og hun skal forstaa at haandtere Børnene; det kan ikke en hvilken som helst gøre, som man tager ind uden nogen særlig Uddannelse eller uden at have kontrolleret hendes Evner i Forvejen.

I Sverige gør de, det maa jeg indrømme, ganske umaadelig meget ud af Uddannelsen; paa de lange Kursus i Sverige lærer de bl. a. ogsaa at passe Husdyr, idet det netop betragtes som noget af det vigtigste derovre, at en Husmoderafløser i et Landbohjem ogsaa er i Stand til at gaa ind i alt det Arbejde, Husmoderen udretter i et saadant Hjem, eventuelt ogsaa malke Køerne o. s. v.

Jeg vil altsaa gerne lægge et alvorligt Ord ind for Uddannelsen, men jeg indrømmer, at det kræver Forberedelser at tilrettelægge en saadan Uddannelse.

Saa sagde den højtærede Arbejds- og Socialminister, at man maatte ogsaa vide lidt om, hvad Ordningen vilde koste, og naturligvis har vi ogsaa set en lille Smule paa den Side af Sagen, men da vi ikke har alle de fornødne Tal, kan vi ikke med Nøjagtighed anslaa noget. Jeg vil dog sige saa meget som, at der er ikke mange Penge i dette Lovforslag. Lad os nu sige, at vi skulde have ca. 2 000 Husmoderafløserne. Efter mit Skøn er der her i Landet beskæftiget henvend 1 300 Husmoderafløserne — det er kun skønsomt anslaaet, det er ikke nøjagtigt. Lad os altsaa sige, at vi foreløbig stillede imod 2 000 Husmoderafløserne, og lad os sige, at de skulde have en Løn af 4 000 Kr.; det bliver 8 Mill. Kr. Lad os saa sige,